

Kabdebó Tamás

Emigráció, 1962

A szó elszalad,
az íz megmarad.
Meg ne makacsold magad,
a makacsság fáj,
a fájdalom ragad.

Hívó vers a hitetlen Illyés hetvenedik születésnapjára*

Gyula bátyánk te,
te vagy a fáklyaláng.
Ha kialszol,
velünk mi lesz?
Olimpia a lángod,
lassú öröktűz:
minden találkozás nagy játék,
őszi torna,
szimpozion veled:
erre gondolj, ha a bor helyett,
időnként,
a keserűséget nyeled.
Az Isten,
kit sokszor megtagadtál,
megcirógat,
tenyerébe vesz. Keze, mint a tied:
ujjbögyei
puhák, kérge érdes, barázdái mélyek,
idegei érzékenyek.

* Közöletlen költemény, csak Ika és Kodolányi Gyuszi ismeri, most Illyés halálának 33. évfordulójára ajánlom.

Gyuri utolsó levele*

„Tudod, a vég tragikomédia,
öregem, pénztelenül, betegen.
Addig éljen hát az emberfia
míg élhet, mint egy fejedelem.

Epikurosz híve vagyok, Tamás,
tépd le minden órának virágát,
s mielőtt elérne a rohadás,
megmarkolom majd a semmi ágát.

Szokrates gyanánt mérget veszek be,
hidd el, nem otromba az önhalál.
Jutott-e már vajon az eszedbe?
Testünk emésztőkörben cirkulál.
Habzsoljunk vidáman, amíg lehet!
Élj boldogan barátom, ég veled.”

* Dr. Lederer György matematika-professzor és ínyenc 1996. április 15-én halt meg, élt 68 évet.

A vadász, a nyúl és a halál

Lelkem mosolyra iszonyul,
apuska, nehéz az a puska,
ne lődd ki, hisz én vagyok a
lőpor, a sörét és a nyúl.
Ne lőj le, vadász, ne lőj,
hisz én vagyok a nyúl,
minden lövés engem talál,
minden halál hozzám viszonyul.

(1988)

Skandálandó Gondviselés

Nincs olyan, hogy csak vagyogatok.
Környezetemhez fűznek láncolatok.
Testem anyagból, a lelkem is az,
fény, amit lényem az éjbe hajít,
hol Vegyfizikusként, részecskéknek Csősze gyanánt
televíziózik a Gondviselés.